

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Općinski sud u Rijeci po sutkinji J.K., kao sucu pojedincu. u pravnoj stvari predlagatelja W.R. (OIB XXXXXXXXXXXXX) iz Savezne Republike Njemačke, H. 9/2. U., zastupanog po punomoćnici V. J., odvjetnici iz Rijeke i predloženice E.R. (OIB XXXXXXXXXXXXX) iz K. R. 70, zastupane po punomoćniku M. Z., odvjetniku iz R., uz sudjelovanje Centra za socijalnu skrb R. zastupanog po H.Š., dipl. socijalni radnik i M.Š., dipl. psih., posebne skrbnice mldb. T.R. — N.B.S., zaposlenice Centra za posebno skrbništvo, Dislocirana jedinica R., radi međunarodne otmice djeteta. nakon rasprave održane dana 31. svibnja 2017. godine u prisutnosti punomoćnice predlagatelja - odvjetnice V.J., protustranke E.R., punomoćnika protustranke - odvjetnika M.Z. punomoćnice Centra za socijalnu skrb R., Z.B.K. dipl. prav. i M.Š. dipl. psih., zaposlenice Centra, zaključene temeljem odredbe članka 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu ZPP - „NN“ br. 53191, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03. 88/05, 2/07, 84/08, 96108, 12310& 57111, 148/11 — pročišćeni tekst, 25112, 89/14) na ročištu za objavu rješenja održanom 16. lipnja 2017. godine

r i j e š i o j e

I Utvrđuje se da je odvođenje mldb. T.R. (OIB XXXXXXXXXXXXX) rođenog XX. XX.2011. godine u K. (A.), Savezna Republika Njemačka iz Savezne Republike Njemačke u Republiku Hrvatsku koje je učinjeno od strane protustranke E.R. nezakonito u smislu odredbe članka 3. Haške konvencije o građanskopravnim aspektima međunarodne otmice djeteta.

II Nalaže se protustranci E.R. (OIB XXXXXXXXXXXXX) iz K. R. 70 ili drugim osobama kod kojih se dijete zatekne, da odmah preda mldb. T.R. (OIB XXXXXXXXXXXXX) rođenog XX.XX.2011. godine u K. (A.), Savezna Republika Njemačka od oca W. i majke E. R. predlagatelju W.R. (OIB XXXXXXXXXXXXX), te da mu preda putnu ispravu mldb. T.R.

III Ovo rješenje ima učinak rješenja o ovrsi, a nalog iz točke II izreke ovog rješenja smatra se provedenim dostavom ovog rješenja protustranci E.R. ili drugoj osobi kod koje se mldb. T.R. zatekne.

IV Provedba ovog rješenja povjerava se sudskom izvršitelju Općinskog suda u Rijeci uz nazočnost djelatnika Centra za socijalnu skrb R. i djelatnika Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave Primorsko-goranske županije u Rijeci.

V Sudski izvršitelj će, ukoliko protustranka E.R. ili osoba kod koje se dijete zatekne, sami i na miran način ne predaju mldb. T.R. predlagatelju - ocu W.R., preuzeti mldb. T.R. na adresi u K., R.70 ili u drugom mjestu, od protustranke E.R. ili od osobe kod koje se mldb. T.R. zatekne, a preuzeti će i putnu ispravu mldb. T.R., te će mldb. T.R. predati predlagatelju ocu W.R.

VI Žalba protiv ovog rješenja ne odgađa ovrhu istog.

VII Nalaže se protustranci E.R. naknaditi predlagatelju W.R. trošak postupka u iznosu od 2.500,00 u roku od 15 dana.

VIII Odbija se dio prijedloga predlagatelja kojim zahtjeva, da se naloži protustranci mldb. T.R. vrati na adresu zadnjeg mjesta prebivališta u SR Njemačkoj.

IX Odbacuje se podnesak posebne skrbnice mldb. T. zaprimljen kod ovoga suda 05. lipnja 2017, godine kao nepravovremen.

### Obrazloženje

Ministarstvo socijalne politike mladih (u daljnjem tekstu Ministarstvo), kao Središnje tijelo za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) broj 2201/2003 od 27. studenog 2003. godine o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage uredba (EZ) 1347/2000 i Haške konvencije o građansko — pravnim aspektima međunarodne otmice djece Hlaag 1980 ( u daljnjem tekstu Konvencija) obavijestilo je Općinski sud u Rijeci, da mu se obratilo Središnje tijelo Savezne Republike Njemačke, Savezni ured za pravosuđe, koje mu je proslijedilo zahtjev W.R. za vraćanje mldb. sina T.R., rođenog XX.XX.2011. godine u Saveznoj Republici Njemačkoj. Prema navodima W.R. njegova supruga E.R. je zajedno sa zajedničkim mldb. sinom T.R. otputovala u R., u posjet bolesnoj majci, nakon čega su neko vrijeme boravili na adresi kod njenih roditelja, da bi se nakon toga preselili u stan, na adresi K., R. broj 70. U međuvremenu se sa suprugom posvađao, a ona mu je prijetila kako više nikada neće vidjeti svojeg sina, navodeći, da je takvih situacija bilo i ranije, te ističući da mu supruga ne dozvoljava kontakt sa sinom. Nadalje Ministarstvo navodi, da je njemačko Središnje tijelo u svojem dopisu. od 22. ožujka 2016. godine istaknulo, kako je naprijed navedeno odvođenje djeteta protupravno sukladno čl. 3 Konvencije, obzirom da su roditelji mldb. T. vjenčani, te sukladno odjeljku 1626. njemačkog građanskog zakonika ostvaruju zajedničku skrb nad djetetom. Sukladno članku 7. Konvencije u cilju provođenja prethodnog postupka, predmetni zahtjev za vraćanje mldb. T.R. dostavio se na daljnje postupanje nadležnom Centru za socijalnu skrb R., koji je zamoljen da provjeri, da li živi majka s

djetetom doista na adresi naznačenoj u zahtjevu, te ukoliko isto i utvrdi, da je pozove, upozna ju sa zahtjevom predlagatelja, radi uzimanja njezine izjave, da li je spremna dobrovoljno vratiti dijete i omogućiti ostvarivanje kontakata između oca i djeteta. Obzirom da sukladno zaprimljenom izvješću Centra za socijalnu skrb R., majka djeteta E.R. nije bila spremna dobrovoljno vratiti dijete predlagatelju, Ministarstvo je predmetni zahtjev s priloženim ispravama dostavilo naslovnom sudu, radi nadležnog postupka i donošenja odluke o istom, uz napomenu da je dopisom Njemačkog Središnjeg tijela od 12. svibnja 2016. godine obaviješteno, da će predlagatelj naknadno dostaviti prijevod mjerodavnih odredaba njemačkog građanskog zakonika na hrvatski jezik po ovlaštenom prevoditelju, te pravno tumačenje nadležnog tijela o tome zašto je odvođenje djeteta protupravno sukladno navedenim odredbama.

Također, Ministarstvo je dostavilo dopis Saveznog ureda za pravosuđe Savezne Republike Njemačke od 22. ožujka 2016. godine, u privitku kojeg je dostavilo zahtjev za vraćanje malodobnog djeteta na njemačkom i hrvatskom jeziku, podnesak predlagatelja na njemačkom i hrvatskom jeziku, preslike autobusnih karata, izvadak iz matice rođenih za T.R., presliku izvatka iz matice vjenčanih za stranke, dokument s odredbama odjeljka 1626. njemačkog građanskog zakonika na njemačkom i engleskom jeziku, fotografije mlđb. T.R., preslike putovnice oba predlagatelja, presliku punomoći Ministarstva, elektroničke poruke grada U. od 04. ožujka 2016. godine, dopis Centra za socijalnu skrb R. od 19. travnja 2016. godine, u privitku kojih su dostavljene zapisničke izjave od 18. ožujka 2016. i 13. travnja 2016. godine. Konačno Ministarstvo je dostavilo Sudu i dopis Saveznog ureda za pravosuđe Savezne Republike Njemačke od 22. ožujka 2016. godine i 12. svibnja 2016. godine, u privitku kojih je dostavljen podnesak predlagatelja, izvornik izvatka iz matice rođenih za mlđb. T., presliku izvatka iz matice vjenčanih za predlagatelje, dokument s odredbama odjeljka 1626. njemačkog građanskog zakonika na njemačkom jeziku s pripadajućim prijevodom na hrvatski jezik, potvrdu boravišta mlđb. T. na njemačkom i hrvatskom jeziku, te potvrdu dječjeg vrtića "St. Antonius".

Dana 02. lipnja 2016. godine Sud, budući majka djeteta nije bila spremna dobrovoljno ga vratiti, zatražio od Centra za socijalnu skrb R. da izvrši izvid na terenu, na adresi stanovanja majke, te da dostavi Sudu mišljenje o socijalnim i materijalnim prilikama majke, da obavi razgovor s mlđb. T. putem psihologa istog Centra, kako bi Stručni tim utvrdio, da li je dijete napunilo one godine i steklo onaj stupanj zrelosti, kada je potrebno uzeti u obzir i njegovo mišljenje, te s tim u svezi utvrdi, da li se suprotstavlja povratku uz izvršenje procjene o utjecaju odluke o povratku djeteta na njegov psihički razvoj, odnosno njegovu moguću traumatiziranost ili na drugi način dovođenja djeteta u nepovoljni položaj.

Dana 02. lipnja 2016. godine Sud je Ministarstvu proslijedio naprijed navedeni zahtjev ovoga Suda upućen Centru za socijalnu skrb R. sa pozivom na ročište zakazano kod istog Suda 10. lipnja 2016. godine radi dostave istih predlagatelju obzirom na rok iz članka 11. Konvencije te obzirom na to, da predlagatelj ima prebivalište u Saveznoj Republici Njemačkoj, a nije imao punomoćnika za zastupanje.

Također dana 02. lipnja 2016. godine Sud je rješenjem poslovni broj R10b-336116 imenovao mlđb. T.R. u smislu članka 240. st. 1. točka 2 Obiteljskog zakona (NN 103/15) posebnog skrbnika u osobi dipl. iur. N.B.S., zaposlenice Centra za posebno skrbništvo, Dislocirana jedinica R., radi zastupanja njegovih prava u interesa u predmetnom postupku.

U tijeku postupka protustranka je osporila zahtjev predlagatelja, navodeći da nije otela sina koji je hrvatski državljanin sa prebivalištem u R., ističući da se vratila u Republiku Hrvatsku sa djetetom u dogovoru s predlagateljem. Nakon što joj je predlagatelj najavio predmetni postupak u porukama, telefonskim razgovorima i prijetnjama, pokrenula je pri Centru za socijalnu skrb R. postupak obveznog savjetovanja prije razvoda braka, provođenje kojeg postupka je preduvjet za pokretanje postupka razvoda braka. Konačno protustranka je navela, da obzirom na životnu dob T., ne bi bilo u njegovom interesu, da se vrati u Njemačku, pri čemu je istaknula, da se ne protivi njegovim susretima s ocem.

Posebna skrbnica mlđb. T. istakla je, da se u ovoj pravnoj stvari radi o predmetu s međunarodnim elementom u kojem bi Sud trebao saslušati protustranku — majku mlđb. T. i predlagatelja oca mlđb. T., prvenstveno na okolnost prebivališta i boravišta djeteta. Također predložila je, da se putem Središnjeg njemačkog tijela, od nadležnog njemačkog Centra za socijalnu skrb zatraži podatak o tome, da li je bio proveden nadzor nad izvršenjem roditeljske skrbi stranaka, da li je bilo nasilja u obitelji, te s tim u svezi, da li su tijela Njemačke spremna poduzeti odgovarajuće korake za zaštitu djeteta, nakon njegovog povratka, ukoliko do njega dođe. Predložila je da se od Središnjeg njemačkog tijela zatraži podatak od čega boluje otac. U pogledu mlđb. T. navela je, da je isti niske životne dobi, kako bi shvatio predmetni postupak, zbog čega ga s istim nije niti upoznavala, već je pokušala saznati njegove privrženosti i sklonosti roditeljima.

Središnje njemačko tijelo izvijestilo je ovaj sud (list 161-162 spisa) da zahtjev, koji je ovaj sud uputio nadležnom Centru za socijalnu skrb u Njemačku 13. lipnja 2016. godine (list 99 spisa), (da li je u Njemačkoj proveden nadzor nad obitelji, da li je bilo nasilja u obitelji, te zahtjev da se dostavi podatak od čega predlagatelj boluje) ne može biti dio tekućeg postupka po Konvenciju obzirom da takav zahtjev sukladno čl. 55 Uredbe vijeća (EZ) broj 2201/2003 od 27. studenog 2003, godine ima suprotan učinak predmetnom zahtjevu predlagatelj. Također Središnje njemačko tijelo konstatiralo je da hrvatski Obiteljski sud nije ovlašten tražiti socijalno izvješće, sukladno naprijed citiranom članku 55 Uredbe Vijeća (EZ) broj 2201/2003 od 27. studenog 2003. uz napomenu da protustranka ukoliko se suprotstavlja djetetovom povratku sama treba podnijeti dokaze.

Posebna skrbnica mlđb. T. navodi, da je mlđb. T. iznimno živo i hiperaktivno dijete željno pozornosti, kod kojeg se vidi velika povezanost s majkom i koji joj je rekao da ga majka uspavljuje, vodi u vrtić, dolazi po njega i brine se o njemu kad je bolestan, tužan i sretan. Na upit da li bi se vratio u Njemačku, mlđb. T. joj je rekao da se ne bi vratio u Njemačku, jer mu je mama tako rekla, a upitan zašto, rekao joj je da ne zna, te da mu je mama rekla da se neće više vratiti. Upitan kako mu je bilo živjeti s ocem i majkom u Njemačkoj, odgovorio joj je da je tamo bilo jako prljavo. Posebna skrbnica mlđb. T. nije imala posebno očitovanje na izvješće Doma "Tić", navodeći da je njoj T. negirao kako je bio fizički maltretiran od oca, rekavši joj da se je samo šalio, kada je to negdje rekao. Konačno posebna skrbnica je istakla, da se utvrdilo uobičajeno boravište mlđb. T., te je predložila da se zatraži obavijest da li su tijela države iz koje je dijete nezakonito odvedeno spremna poduzeti odgovarajuće korake za zaštitu djeteta nakon njegovog povratka ukoliko do toga dođe, kao i da se zatraži podatak o tome od čega boluje otac budući nije mogao prisustvovati ročištima. te što je duže vrijeme bio u bolnici.

Predlagatelj je svojim podneskom dostavljenim u spis na ročištu održanom 04. studenog 2016. godine konačno precizirao prijedlog predlažući da sud donese rješenje kako će utvrditi da je odvođenje mlđb. T. nezakonito u smislu čl. 3 Konvencije, te kojim će

odrediti njegovo vraćanje u Saveznu Republiku Njemačku na njegovo zadnje mjesto prebivalište, uz nalog protustranci, da mu preda mldb. T. zajedno sa njegovom putnom ispravom odmah po pravomoćnosti rješenja i uz nalog protustranci, da mu naknadni prouzročene parnične troškove.

U tijeku postupka Centar za socijalnu skrb R. je naveo. da su mldb. T. uputili u Dječji dom "Tić", a prethodno su izvršili uvid u obitelj predloženice. Na ročištu održanom 19. srpnja 2016. godine Centar za socijalnu skrb R. uložio je u spis obradu i stručno mišljenje vezano za mldb. T., iz kojeg u bitnom proizlazi da je provedenom stručnom obradom utvrđeno postojanje sumnje na fizičko zlostavljanje istog od strane oca, pri čemu valja uzeti u obzir i dosadašnje specifične obiteljske okolnosti koje su se mogle odraziti na T., koji povremeno viđa oca, te ga u posljednjem vremenskom periodu nije viđao. Konačno i iz naprijed navedene obrade Dječjeg doma "Tić" proizlazi, da je kod mldb. T. prisutno dihotomno viđenje roditelja, što se može negativno odraziti na njegov daljnji socioemocionalni razvoj, te je preporučeno da se izvrši detaljna psihologijska procjena oba roditelja. Konačno Centar za socijalnu skrb R. istaknuo je, da nije u mogućnosti dostaviti mišljenje, da li će odluka o eventualnom povratku T. utjecati na njegov psihički razvoj, obzirom na nedovoljna saznanja o funkcioniranju cjelokupne obitelji, zbog čega također niti je u mogućnosti dati svoj prijedlog i mišljenje, da li se dijete suprotstavlja povratku, te izvršiti procjenu o utjecaju odluke o povratku djeteta na njegov psihički razvoj, odnosno na njegovu moguću traumatiziranost ili na drugi način dovođenja djeteta u nepovoljni položaj, kako je to zatražio Sud.

Dana 27. srpnja 2016. godine sud je donio rješenje poslovni broj R1 Ob-336/16 kojim je odbio zahtjev predlagatelja u cijelosti.

Na naprijed navedeno prvostupanjsko rješenje ovoga suda dana 11. kolovoza 2016. godine predlagatelj je uložio Žalbu putem punomoćnika, te svoju osobnu podnio žalbu dana 15. kolovoza 2016. godine, te je 19. rujna 2016. godine također žalbu podnijela posebna skrbnica N.B.S.

Dana 14. kolovoza 2016. godine protustranka E.R. dostavila je u spis odgovor na žalbu predlagatelja, te dana 03. listopada 2016. godine odgovor na žalbu posebnog skrbnika.

Povodom naprijed navedenih žalbi Županijski sud u Zagrebu je dana 11. listopada 2016. godine donio rješenje posl. br. 15 Gž Ob-1264/16 kojim je iste žalbe uvažio i ukinuo naprijed citirano rješenje ovoga suda R1 Ob-336/16 od 27. srpnja 2016. godine, te je predmet vratio istome sudu na ponovni postupak uz utvrđenje da je pravilno prvostupanjski sud utvrdio da se u konkretnom slučaju radi o nezakonitom zadržavanju mldb. T.R. u smislu čl. 3 st. 1 Konvencije, te čl. 11 st 2 Bruxelles II bis Uredbe, obzirom da predlagatelj kao jedan od nositelja roditeljske odgovornosti nije dao pristanak da mldb. T.R. ostane živjeti u Republici Hrvatskoj. Prema naprijed navedenom rješenju posl. br. 15 Gž Ob1264/16 prvostupanjski sud je nepravilno smatrao, da su se u ovom slučaju ostvarili preduvjeti iz čl. 13 st. 1 točka b Haške Konvencije, te da nije imao u vidu odredbe čl. 11 st. 2 i 5 Bruxelles II bis Uredbe. Nadalje Županijski sud upućuje na odredbu čl. 10 Bruxelles II bis Uredbe i čl. 24 st. 2 i 3. Povelje o temeljnim pravima Europske Unije proglašene 07. prosinca 2000. godine u Nici, te čl. 12. Konvencije i člm 11 Bruxelles II bis Uredbe st. 4.

U ponovno provedenome postupku provedeni su dokazi uvidom u cjelokupnu dokumentaciju koja prileži spisu, posebice u zahtjevu predlagatelja (list 16-19 spisa), preslike autobusnih karti predloženice i mlđb. T.R. (list 29-33 spisa), vjenčani list matičnog ureda R. (list 37 spisa), izvješće Centra za roditeljsku skrb R. od 19. travnja 2016. godine (list 51-52 spisa), zapisnike Centra za socijalnu skrb R. od 13. i 18. travnja 2016. godine (list 53-55 spisa), u prijevod podneska dječjeg vrtića St. Antonius (list 68 spisa), mišljenje Centra za socijalnu skrb R. od 09.06.2016.g (list 75 -77 spisa), mailove predlagatelja (list 106-124) dopis Centra za socijalnu skrb R. (list 125-126), fotografije (list 127 -132), sms poruke (list 133-141 spisa), podnesak dr. Z.R. (list 147 spisa), nalaz specijaliste KBC R. od 28. travnja 2016. godine, nalaz i mišljenje psihologa mr.spec. I.D. (list 167 spisa), obradu i stručno mišljenje Dječjeg doma "Tić" R. (list 168-170 spisa), podnesak Ministarstva socijalne politike i mladih od 21. srpnja 2016. godine (list 173 spisa), Izvješće CZSS R. o provedenom obaveznom savjetovanju (list 233 spisa), mišljenje CZSS R. (list 241-242 spisa), ovjereni prijevod sa njemačkog jezika zapisnika Općinskog suda u Ulmu (list 318-321 spisa), odluku U-318175114 (list 336-341 spisa), Izvješće CZSS R. (list 342 spisa), presliku mailova (list 349-351 i 354-364 spisa), tiskanice 3 (list 369 spisa), očitovanje Centra (list 374-375 spisa).

Također u provedenome dokazu proveden je dokaz saslušanjem protustranke (list 103-106 spisa) i saslušanjem predlagatelja pred zamoljenim Obiteljskim sudom u Ulmu, (list 316-322 spisa) te je nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza pojedinačno i svih dokaza ukupno stav ovoga Suda da je zahtjev predlagatelja u djelomično osnovan kako je to navedeno u izreci ovoga rješenja i to iz u nastavku iznesenih razloga

Nesporno je između stranaka, a što je utvrđeno i uvidom u izvadak iz matice vjenčanih matičnog ureda R. da su isti zaključili brak dana 24. listopada 2009. godine u O. u kojem braku je dana 09. veljače 2011, godine rođen njihov mlđb. sin T.

Također između stranaka je nesporno. da su predlagatelj i mlđb. T.R. državljani Savezne Republike Njemačke i Republike Hrvatske, dok je predloženica državljanka Republike Hrvatske.

Također između stranaka je nesporno, da se predlagatelju u prosincu 2015. godine usuglasio sa protustrankom, da povede sina u Hrvatsku u posjet bolesnoj majci, gdje ga je protivno volji predlagatelja zadržala do danas.

Uvidom u jedinstveni registar osoba MUP-a Republike Hrvatske utvrđeno je da je predlagatelj dana 30. prosinca 2014. godine odjavio prebivalište u Republici Hrvatskoj sa adrese V., G. ulica 7, gdje je prethodno kontinuirano prebivao od 22. svibnja 1990. godine.

Uvidom u jedinstveni registar osoba MUP-a Republike Hrvatske utvrđeno je, da je predloženica E.R. kontinuirano prijavljena s prebivalištem u Republici Hrvatskoj od 12. studenog 1997. godine, na adresi K., R.70.

Također uvidom u jedinstveni registar osoba MUP-a Republike Hrvatske utvrđeno je, da je mlđb. T.R. kontinuirano prijavljen s prebivalištem u Republici Hrvatskoj od 17. lipnja 2011. godine, na adresi K., R. 70.

Uvidom u ovjereni prijevod s njemačkog jezika potvrde o prijavi grada U., poslovanje s građanstvom od 26. veljače 2015. godine, utvrđeno je da su predlagatelj predloženica izvršile prijavu useljenja 17. siječnja 2015. godine u novi stan na adresi 89077 U., H. 9/2 i to nakon preseljenja iz Republike Hrvatske.

Uvidom u prijevod s njemačkog jezika uvjerenja o prijavi boravka grad U. od 18. travnja 2016. godine, utvrđeno je da mldb. T.R. je prijavljen na adresi U., 89077 U., H. 9/2 .

Uvidom u prijevod s njemačkog jezika dopisa katoličkog dječjeg vrtića "St. Antonius" iz U., Savezna Republika Njemačka, utvrđeno je da je mldb. T.R. prijavljen u tom dječjem vrtiću od 01. siječnja 2015. godine, koji je isti vrtić posjećivao do prosinca 2015. godine,

Uvidom u zapisnike o uzimanju izjave predloženice Centra za socijalnu skrb R. od 18. ožujka 2016. godine i 13. travnja 2016. godine, u bitnome je utvrđeno da je protustranka izjavila kako je od 15. siječnja 2016. godine u K., na adresi R. 70 zajedno sa sinom T.. kojeg je dovela uz usmenu suglasnost svojeg supruga W.R. kod svoje bolesne majke, te se nema namjeru vraćati suprugu u Njemačku, gdje on kivi neurednim životom, u prljavštini, a znao ju je i psihički maltretirati kao i T. Zbog naprijed navedenog, predloženica je izjavila da se želi razvesti, zbog čega je pokrenula postupak obveznog savjetovanja prije razvoda braka pred Centrom za socijalnu skrb. U pogledu mjesta u kojima živi, protustranka je pred Centrom izjavila da živi u stanu koji je u njezinom vlasništvu, da ne puši pred djetetom, dok je u pogledu svojeg starijeg sina E. izjavila da je punoljetan, te je otprilike prije mjesec dana odselio kod oca. Također, protustranka je izjavila da je stariji sin E. punoljetan, ne konzumira alkohol ili drogu, a pas koji je živio s njima nije bio ugrožavajući, T. ga je volio, igrao se s njim i tužan je od kada nije s njima. Konačno, protustranka je izjavila da traži posao, da T. pohađa dječji vrtić "Bambi", te je konstatala da je upozorena od strane Centra za socijalnu skrb R. da omogući kontakt oca sa T., osporivši tvrdnje predlagatelja da mu brani kontakte sa njim.

Uvidom u ovosudni spis posl. br. P Ob-486/16 u pravnoj stvari tužiteljice E.R. protiv tuženika W.R. radi razvoda braka i odlučivanju o roditeljskoj skrbi mldb. T.R., utvrđeno je da u istom postupku dana 21. veljače 2017. godine doneseno za sada još nepravomoćno rješenje kojem je određen prekid postupka do pravomoćnog okončanja predmetnog postupka R1 Ob-649/16, te kojim je odbijena tužiteljica s prijedlogom određivanja privremen mjere povjere mldb. T. njoj.

Iz mišljenja Centra za socijalnu skrb R. od 08. lipnja 2016. godine koje je dano nakon razgovora sa predloženicom od strane socijalnog radnika i psihologa, psihološke obrade mldb. T.a, provedenog terenskog očevida, na adresi stanovanja, uvida u dostupnu dokumentaciju, u bitnom proizlazi da je potrebno izvršiti detaljnu, stručnu obradu T., radi utvrđivanja predmetnih okolnosti, te istome pružiti adekvatnu pomoć i podršku u trenutačnim životnim okolnostima pri Dječjem domu "Tić", posebice iz razloga što radi njegove aktualne dobi nije bilo moguće primijeniti adekvatan psihologijski instrument. U direktnom kontaktu T. ostavlja dojam urednog dječaka, odjevenog u skladu s vremenskim uvjetima, urednog kontakta, koji otvoreno odgovara na postavljena pitanja, dok je psihomotorno pomalo ekscitiran, te u razgovoru samoinicijativno navodi kako ga je tata tukao, davao mu šamar, vukao za kosu, što ga je jako boljelo. Također T. upitan o odnosu sa ocem, navodi da ga on

nigdje nije vodio — po cijele dane samo je spavao, te je u nekoliko navrata ponovio, da ga ne voli jer ga je tukao, kupovao mu glupe igračke i ne fali mu. Nasuprot naprijed navedenom majku je opisao kao dobru, dok je život u Njemačkoj opisao na način da je tamo sve prljavo, njegova soba je prljava, kad se uđe unutra sve je puno smeća. Upitan o odnosu roditelja T. je naveo da su se mama i tata stalno svađali, on je zločest, stalno viče i ne želi ići nazad u Njemačku, uz napomenu da ne zna govoriti njemački jezik, a niti ga razumije. Iz naprijed navedenog zaključuje Centar kako je razvidno da T, iskazuje polarizirani stav u odnosu na roditelje te je Centar procijenio da je isti na sadašnjem kognitivnom i emocionalnom spoznajnom nivou ne može razumjeti svrhu i posljedice predmetnog postupka, uz napomenu da je potrebno uzeti i u obzir i činjenicu što u posljednjih šest mjeseci nije bio u redovnom kontaktu s ocem, zbog čega nije moguće isključiti eventualne posljedice navedenog na njegovo aktualno funkcioniranje i zbog čega je potrebno izvršiti detaljniju stručnu obradu T., pružiti mu adekvatnu pomoć i podršku u Dječjem domu "Tić". Konačno iz mišljenja Centra proizlazi da nisu u mogućnosti dostaviti mišljenje o utjecaju odluke o povratku djeteta na njegov psihički razvoj, na njegovu moguću traumatiziranost ili eventualno dovođenje u nepovoljan položaj.

Uvidom u podnesak dr. Z.R., spec. opće medicine, utvrđeno je, da je ista uvidom u zdravstveni karton protustranka, koja je kod nje prijavljena od 2008. godine utvrdila, da se do sada nije liječila od psihičkih bolesti ili emocionalnog poremećaja, te je zbog poremećenih bračnih odnosa pristala otići 28. travnja 2016. godine na pregled psihijatru, koji joj je preporučio psihologijsko ispitivanje, koje je međutim predložena otkazala.

Uvidom u nalaz i mišljenje psihologa mr. spec. I.D., kliničkog psihologa i psihoterapeuta utvrđeno je da je protustranka kod iste 14. srpnja 2006. godine došla na psihologijsko vještačenje, radi problema u odnosu sa suprugom, te postupka razvoda braka. Iz naprijed navedenog nalaza i mišljenja psihologa proizlazi zaključak da predložena u kvaliteti psihičkog funkcioniranja ne pokazuje odstupanja koja bi upućivala na ozbiljnije psihičke teškoće, te pokazuje potencijal za kvalitetno izvršavanje svojih životnih uloga.

Iz podnesaka predlagatelja koje je osobno dostavljao putern Ministarstva ili svoje punomoćnice u bitnom proizlazi da mu je liječnik zabranio putovanje zbog čega ne može biti saslušan pred ovim Sudom, da protustranka manipulira djetetom ispiru mu mozak lažima, da osporava izjavu protustranka kako je nju i sina i psihički zlostavljao. Također predlagatelj ističe da protustranka pati od emocionalno nestabilnog poremećaja ličnosti za što su manipulacija i projekcija tipične, zbog čega ne uviđa koje su posljedice njezinog ponašanja i zbog čega je on nju prijavio njemačkom i hrvatskom Državnom odvjetništvu. Konačno predlagatelj nije osporio navode protustranke, da se u prosincu 2015. godine usuglasio sa njom da povede sina u Hrvatsku, u posjet bolesne majke predlagateljice, međutim sada smatra kako je to samo bila isprika protustranka kako bi odvela dijete u Hrvatsku u namjeri da tamo pokrene razvod i dobije potpuno skrbništvo nad djetetom, čime bi njega i dijete dovela pred gotov čin,

Protustranka saslušana na ročištu održanom kod ovog Suda dana 24. lipnja 2016. godine u bitnom je iskazala, da je 19. prosinca 2010. godine, trudna zajedno sa suprugom oputovala u Njemačku, prvenstveno iz razloga da se dijete tamo rodi i stekne njemačko državljanstvo, kao i iz razloga da bi obitelj u tom trenutku bila na okupu. Sin T. rođen je XX.XX.2011.godine, te je zajedno s njim i suprugom boravila u Njemačkoj u gradu



Km do 12. lipnja 2011. godine, kada su svo troje doputovali u R. Suprug je dopratio nju i sina, zadržao se sedam dana, u kojem periodu su izvršili upis T. u knjigu državljana i maticu rođenih. Do 01. svibnja 2012. godine boravila je s T. u R., nakon čega su se vratili u Njemačku kod supruga zbog operacije T., gdje su potom boravili do 05. rujna 2012. godine, nakon čega se ponovno sa sinom vratila u Hrvatsku i zaposlila u TD Plodine. Bila je prisiljena dati otkaz, budući ju je predlagatelj stalno nazivao tražeći je da se vrati, zbog čega se i vratila u Njemačku u namjeri da pokuša izgladiti narušene odnose s njim. Kada se s T. vratila u Njemačku stan je bio u katastrofalnom stanju, pun neprimjerenih stvari, dasaka, plijesni, bio je nečist i totalno neprimjeren za život, dok predlagatelj nije pokazivao namjeru da sudjeluje u čišćenju stana kako bi mogli normalno funkcionirati, već je neopravdano pozvao policiju i nju prikazao kao agresivnu osobu. Ne zna detalje prijave, budući ne zna njemački jezik, a predlagatelj ga govori tečno. Naknadno je saznala da ju je prijavio za psihičko maltretiranje. Oduvijek ima prijavljeno prebivalište u Republici Hrvatskoj, a posljednja prijava njezine adrese u Njemačkoj bila je 2015. godine u gradu U. U prosincu 2015. godine doputovala je sa sinom u Hrvatsku kako bi bolesnoj majci pomogla sve uz usmenu suglasnost supruga, nakon čega je tijekom 2015. godine pokušavala naći posao kako bi se financijski osamostalila i razvela. Kraće vrijeme je radila, nakon čega se 12. veljače 2016. godine prijavila na Zavod za zapošljavanje kao nezaposlena osoba, ističući kako intenzivno traži posao, međutim za sad bezuspješno. Sin T. od rođenja je prijavljen u Hrvatskoj, na adresi K., R. 70, a također od rođenja je prijavljen na adresi u Njemačkoj, najprije u gradu K., a potom u gradu U. Nema namjeru vraćati se u Njemačku pokrenula je postupak obveznog savjetovanja pri Centru za socijalnu skrb R. radi razvoda braka i ima namjeru živjeti u Hrvatskoj. Potustranka je iskazala, da je posljednje zajedničko prebivalište nje i njezinog supruga bilo u U., na adresi na kojoj je živjela s njim i sinom — H. 9/2. U veljači 2016. godine rekla je predlagatelju, da se neće više vraćati u Njemačku. Posljednji put T. je vidio oca 19. veljače 2015. godine, a prije toga vidio ga je Nove godine 2013./2014. godinu. Konačno protustranka je iskazala kako omogućava predlagatelju kontakte sa snom kojeg nagovara da se javi na telefonske pozive oca, međutim sin je odbijao javiti mu se, govoreći da ga on samo tuče. Ipak nakon njezinog nagovora T. se javio ocu na telefon. Zaključuje da T. ocu spušta telefonsku slušalicu, budući ima otpor prema njemu, jer ga je fizički maltretirao u U., šamarao, čupao mu kosu, udarao ga po goljoj guzi, jednom mu je bacio plastičnu bocu u glavu i raskrvario mu usnicu.

Uvidom u ovjereni prijevod zapisnika sa ročišta održanog u Općinsko sudu u U. dana 16. veljače 2017, godine utvrđeno, da je predlagatelj u bitnome iskazao, da je primio suprugin zahtjev za razvodom koji je protustranka, njegova supruga podnijela ovome sudu 15. studenog 2016. godine. Dogovorio se sa suprugom, nakon rođenja sina T., da će zajedno živjeti u Njemačkoj. Na ljeto 2011. godine supruga je sa sinom T. otišla u Hrvatsku, gdje je protiv njegove volje ostala duže vrijeme, da bi se tek u travnju 2012. godine vratili u Njemačku, budući je T. morao na operaciju, nakon čega je s T. bila u Njemačkoj, u K. oko godinu dana. Supruga se ponovno vratila sa T. u Hrvatsku, budući je njezin stariji sin imao velikih problema, zbog čega su ga planirali dovesti u Njemačku, međutim je on to odbio, te je i tada supruga oko godinu dana protivno njegovoj volji ostala u Hrvatskoj sa sinom T. Siguran je da supruga pati od graničnog poremećaja osobnosti. Od siječnja 2015, godine do odlazak supruge sa T., 19. prosinca 2015. godine, T. je pohađao dječji vrtić u U., u kojem gradu su svi zajedno stanovali i gdje su bili prijavljeni. Zbog sumnje da je majka njegove supruge teško oboljela u prosincu 2015. godine supruga je 19. prosinca 2015. godine sa sinom T. otišla u Rijeku, da bi se krajem prosinca 2015, godine ispostavilo, da njegova svekrva ipak nije teško bolesna, nakon čega je

saznao da se supruga sa sinom cca 25. prosinca 2015. godine uselila u svoj stan u Rijeci površine 40m<sup>2</sup>, u kojem je tada stanovao njegov posinak, sa pasom, s čime se on nije slagao, budući je stan premalen, a posinak ima velikih problema (često je u sukobu sa zakonom i ima psihičke probleme), te je pušač kao i njegova supruga. U više navrata je suprugu molio da se vrati sa sinom u Njemačku, te je odredio konkretan termin do 01. svibnja, čemu se ona samo nasmijala i nakon čega je on saznao da može podnijeti zahtjev za vraćanjem sina što je i uspio učiniti u ožujku, kada mu je kao i ranije supruga prijetila da nju, posebice i T. više neće vidjeti. Od odvođenja T. u Hrvatsku nije ga vidio, međutim često je s njim telefonski razgovarao. U svibnju 2016. godine sin mu je putem telefona rekao kako mu je majka rekla da je on zao, te da ne želi pričati s njim, ga više želi vidjeti, kada se uvjerio koliko snažno majka njime manipulira. Nakon dva tjedna sin mu je rekao da će ga majka prijaviti policiji, te da mu ne smije više dosađivati, od kada on to više nije činio. Ne vjeruje navodima supruge da njezin punoljetni sin od ožujka 2016. godine više ne živi s njom, te je osporio navode T. da ga je on tukao i vukao za kosu iz čega, također proizlazi majčina manipulacija s njime. Posebno upitan o stanju stana u kojem u Njemačkoj živi, navodi da je sa suprugom imao težak verbalni okršaj prilikom kojeg se pribojavao da će ga tjelesno napasti, a pošto nije prestajala nazvao je policiju, kako bi joj pokazao da to tako ne ide. Policija je prilikom dolaska u stan vidjela kaos, o čemu je krajem siječnja 2015. godine obavijestila Ured za mlade. Potvrdio je navode supruge, da je stan bio u lošem stanju kada je ona došla, međutim istaknuo je da ga je u međuvremenu ona mogla i urediti, ističući da je on bio bolestan, išao je raditi. Istaknuo je da supruga ima velike promjene raspoloženja, zbog čega misli da pati od graničnog poremećaja osobnosti. Navodi da je supruga studirala, te je u Hrvatskoj imala jako dobar posao, dok u Njemačkoj zbog jezičnih poteškoća posao nije mogla naći. Potvrdio je navode supruge, da se u Njemačkoj nije ugodno osjećala, imala je velike promijene raspoloženja, zbog čega je već krajem 2014. godine izjavila da se želi razvesti, da bi nedugo nakon toga kazala da će ipak doći, nakon čega je i došla. Mldb. sin T. je i za njega usko vezan, te dok je bio u Njemačkoj uopće nije bilo problema, smijao se sa sinom i igrao, pri čemu je potvrdio da je T. jako vezan i za majku, međutim on se pribojava da ona zbog svoje psihičke situacije nije prikladna za odgajanje djeteta. Ukoliko bi majka bila s T. u Njemačkoj psihička situacija supruge ne bi bila problema dok god bio on to mogao kontrolirati, o čemu bi Nadležna tijela u Njemačkoj vodila računa. U Njemačkoj a supruga se nije liječila zbog svojih problema, on je samostalno puno čitao o njezinoj bolesti. zbog čega smatra da ona pati od graničnog poremećaja osobnosti, želi spriječiti da T. kao i njegov polubrat ne krene kriminalnim putem. Maturirao je u Hrvatskoj, gdje je započeo studij matematike, koji zbog rata nažalost nije završio, te se u Njemačkoj prekvalificirao za informatičara, razvija softver. Sukladno savjetu liječnika nije pristupio na ročišta u predmetnoj pravnoj stvari, budući je oko tri godine teško bolestan na srce, zbog čega već neko vrijeme mora nositi masku za disanje, te bi mu to bio prevelik rizik, a osim toga zbog svađe u suprugom u proteklih pet godina udebljao se četrdesetak kilograma, te trenutno teži cca 140 kilograma. Cijeli predmetni postupak ga iritira, zbog čega ima i psihičkih problema, te je potvrdio da je bio na psihijatrijskom stacioniranom liječenju radi depresije i sindroma izgaranja na poslu, što je sve posljedica njegovih problema sa suprugom. Posebno je naglasio da T. nije nikada tukao, navodeći, da su to su izmišljotine njegove supruge koja je bila ljuta na njega, jer nije htio da u Hrvatskoj useli u stan s njezinim drugim sinom. Supruga mu je pričala da njegov posinak u stanu ima rotvajlera mješanca starog desetak mjeseci, kojeg je često znao zatvarati u ormar, zbog čega se on pribojavao loše reakcije psa, koja bi predstavljala opasnost za T. Navodi da je njegova glavna briga mogući granični poremećaj supruge, čemu svojeg sina ni u kojem slučaju ne može i ne želi izložiti. Konačno ističe da je još ovaj tjedan na bolovanju, trenutno nema stalni posao, zbog čega će se morati prijaviti kao nezaposlen.

Ocjenom iskaza obje stranke sud je utvrdio, da iz oba iskaza proizlazi nesporna činjenica kako je protustranka - majka odvela mlđb. T. uz suglasnost predlagatelja - oca (u prosincu mjesecu 2015. godine) iz SR Njemačke u Republiku Hrvatsku, te ga je unatoč njegovom protivljenju odbila vratiti u Njemačku. Ostali dijelovi iskaza stranaka (moguća bolest protustranke i predlagatelja — te navodi da je predlagatelj i psihički maltretirao sina) nisu dokazani u tijeku postupka. Prvenstveno protustranka nije dokazala (kao osoba koja se suprotstavlja povratka mlđb. T. u Njemačku) u smislu čl.13 st. 1 točka b Konvencije, da postoji ozbiljna opasnost, da bi se povratkom u Njemačku isti izložio fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi ili da bi se tako na drugi način doveo u nepovoljniji položaj. Osim navoda da je u Njemačkoj intervenirala policija, protustranka u tijeku postupka u smislu naprijed citirane odredbe Konvencije nije objasnila, a niti je u smislu čl. 219 ZPP-a priložila niti provođenje jednog dokaz iz kojeg bi se utvrdilo zbog čega je policija u Njemačkoj intervenirala i kako je okončan taj postupak.

Iz naprijed navedenog, proizlazi da je protustranka - majka mlđb. T. istog zadržala u Republici Hrvatskoj bez suglasnosti oca iako sukladno čl. 91 i 92 Obiteljskog zakona (NN 103/15) u daljnjem tekstu ObZ imaju podijeljenu roditeljsku skrb, u sadržaj koje ulazi pravo i dužnost zaštite osobnih prava djeteta, uz napomenu da je sud primijenio naprijed navedenu odredbu ObZ-a, budući su stranke zaključile brak u Republici Hrvatskoj, oboje su kao i mlđb. T. i njezini državljani, iako je u provedenom postupku utvrđeno, da je posljednje zajedničko prebivalište stranaka i mlđb. T. bilo u Saveznoj Republici Njemačkoj, uvažavajući činjenicu da su stranke još uvijek u braku.

Slijedom naprijed navedenog utvrđenja ovoga Suda ostvareni su preduvjeti za usvajanje zahtjeva za predaju T. propisani člankom 12 stavak 1 Konvencije. Naime, člankom 12 stavak 1 Konvencije propisana je dužnost nadležnog tijela, da naredi hitan povratak djeteta u slučaju nezakonitog odvođenja ili zadržavanja, pri čemu valja istaknuti, da je smisao naprijed navedene odredbe, da se primjenom mjerodavnog prava države u kojoj je dijete bilo stalno nastanjeno neposredno prije odvođenja ili zadržavanja (u ovome slučaju Savezne Republike Njemačke) donese odluka kojom će se osigurati kontinuitet u životu djeteta, te osigurati da odluku o skrbi i pravu na druženje i susrete djeteta s roditeljem donese najprikladniji Sud, a kojom odlukom će se omogućiti ostvarivanje prava djeteta na druženje i susrete s oba roditelja, bez prekida. Valja istaknuti da usvajanjem zahtjeva predlagatelja za vraćanjem mlđb. sina nije od utjecaja na donošenje odluke o povjeri /skrbništvo nad istim o čemu će u konačnici odluku donijeti sud u SR Njemačkoj.

Također iz provedenog dokaznog postupka ne bi proizlazilo, da bi povratak mlđb. T. u zemlju iz koje je nezakonito odveden, u ovom slučaju Savezne Republike Njemačke, za njega predstavljalo ozbiljnu opasnost, budući se radi o kulturnoj, uređenoj i civiliziranoj zemlji u kojoj nije ratno stanje i u kojoj ne vlada oskudica i epidemije (bolesti), te koja država je i članica Europske unije, te ujedno i potpisnica Konvencije.

Dakle nisu ostvareni preduvjeti iz čl. 13 st. 1 točka b Konvencije kojim je propisano da sudski ili upravni organ države kojem je upućen zahtjev, nije dužan naložiti povratak djeteta ako lice, institucija ili drugo tijelo koje se suprotstavlja njegovom povratku, dokaže da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi ili ga na drugi način doveo u nepovoljan položaj. Naprijed navedeni stav ovoga suda zauzet je unatoč mišljenju Dječjeg doma "Tić" R., koji je provedenom stručnom obradom utvrdio postojanje sumnje na fizičko zlostavljanje mlđb. T. od strane oca, uz ogradu uzimanja u obzir specifičnih obiteljskih okolnosti, koje su mogle imati utjecaj na dječaka i na njegovu

odvojenost od oca. Pri čemu valja istaknuti da je mldb. T. posebnoj skrbnici rekao da se šalio kada je negdje rekao, da ga je otac tukao, a kojom prilikom je i rekao, kako se ne bi vratio u Njemačku, jer mu je mama tako rekla.

U odnosu na odredbu čl. 11 st. 2 i 5 Uredbe Bruxelles II bis stav je ovoga suda, kao što je to navedeno u tijeku prethodnog prvostupanjskog postupka, kao i po ocjeni posebne skrbnice mldb. T. i po ocjeni psihologa Centra za socijalnu skrb Ri. da mldb. T. nema određeni stupanj zrelosti, ne bi shvatio predmet postupka, a niti bi shodno tome oblikovao i izrekao svoje mišljenje koje bi kao takvo bilo relevantno za ovaj postupak.

U odnosu na čl. 11 točka 4 Uredbe Bruxelles II bis i čl 13 st.1 t b Konvencije za istaknuti je. da je ovaj sud od SR Njemačke zatražio podatke, da 11 su poduzete sve potrebne mjere za zaštitu mldb. T. po njegovu povratku, međutim do zaključenja rasprave u spis nije dostavljeno očitovanje o tome. Sud usprkos naprijed navedenom smatra da ne postoji ozbiljna opasnost propisana naprijed navedenim odredbama, imajući u vidu da mldb. T. skoro od svojeg rođenja uz povremene periode (kada su stranke očito pokušavale obnoviti svoju zajednicu života), u SR Njemačkoj, gdje je pohađao i vrtić. U prilog naprijed navedenom utvrđenju ovoga suda govori i činjenica da protustranka za cijelog boravka sina u SR Njemačkoj nije pokrenula bilo kakav postupak da se donese odluka s kim će mldb. T. živjeti, a niti je pokrenula postupak razvoda braka.

Za naglasiti je da je Sud predmetnu odluku donio temeljem naprijed navedene dostupne dokumentacije koja prileži spisu, nakon saslušanja protustranke i predlagatelja, obrade mldb. T. i protustranke od strane Stručnog tima Centra za socijalnu skrb R., međutim bez obrade predlagatelja, koji je Centru kao i ovom sudu, za vrijeme trajanja ovog postupka bio nedostupan, a koji je u tijeku ovog postupka isticao, da mu je liječnica zabranila putovanje, zbog čega ga ovaj sud, niti nije bio u mogućnosti neposredno saslušati, već je to učinjeno zamolbenim putem, putem Suda u U., SR Njemačka.

Priložene fotografije navodnog prostora u Njemačkoj u kojem su stranke živjele, sud nije cijenio. budući iste mogu predstavljati bilo koji tuđi prostor, unatoč između stranaka nespornoj činjenici, da je kod intervencije policije stan bio u lošem stanju?!

Također sud u pogledu preslike svih poruka (SMS i mail poruka) koje su navodno stranke razmjenjivale, prvenstveno drži da iste predstavljaju neprimjerenu komunikaciju roditelja u svakome pogledu, a posebice u pogledu njihovog mldb. zajedničkog sina, međutim u smislu naprijed citiranih odredaba propisa, ne smatra iste odlučnim (iako stranke osporavaju da su te poruke slale), budući će iste trebati cijeniti u okviru postupka koji će se provesti u postupku odlučivanja o ostvarivanju roditeljske skrbi nad mldb. T., odnosno u postupku njegove povjere jednom od roditelja i donošenjem odluke o susretima i druženjima s roditeljem s kojim neće živjeti.

Ponovno se naglašava da predlagatelj unatoč višekratnim nalogima ovoga suda niti je u spis do zaključenja rasprave dostavio liječničku dokumentaciju iz koje bi bilo razvidno od čega boluje, (navodi da ima problem sa srcem i depresiju) posebice uzevši u obzir Izvješće Dječjeg doma "Tić" s kojim je isti komunicirao telefonom 17. lipnja 2016. godine i 07. srpnja 2016. godine i kojom prilikom je (u prvom razgovoru) sam predlagatelj naveo kako se unatrag deset dana nalazi na psihijatriji, gdje ga je uputila njegova liječnica, jer je potpuno propao, u

kojem pogledu je predlagatelj iskazao da se stacionirano liječio na psihijatriji, međutim radi problema na poslu, koje su prouzročili njegovi problemi sa suprugom.

Konačno za naglasiti je, da je člankom 16 Haške Konvencije propisano da će sudski ili upravni organ države u koje je dijete odvedeno ili u kojoj je zadržano, nakon dobivanja obavještenja o nezakonitom odvođenju ili zadržavanju djeteta, neće donositi meritornu odluku o pravu na skrbništvo, sve dok se ne utvrdi da se dijete neće vratiti na osnovu ove Konvencije, dok je člankom 19. propisano da odluka donesena na osnovu iste Konvencije u vezi s povratkom djeteta neće se smatrati meritornom o bilo kojem pitanju u vezi sa pravom na skrbništvo.

Slijedom naprijed navedenog valjalo je odlučiti kao u točki I-V izreke ovoga rješenja.

Odluka iz točke VI izreke ovoga rješenja temelji se na čl. 445 st, 4 ObZ-a.

Odluka o trošku temelji se na članku 154 stavak 1 u svezi sa člankom 155 ZPP-a, a trošak predlagatelja sastoji se od jednokratne nagrade od 2.000,00 kn (Tbr.7 toč. 2) Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (N.N 142/2012, 10312014 i 11820/14) te od PDV-a (Tbr, 42) 25% u iznosu od 500,00 kn, što ukupno iznosi 2.500,00 kn, stoga je valjalo odlučiti kao u točki VII izreke ovoga rješenja.

Odluka iz točke VIII izreke ovoga rješenja donesena je iz razloga što je naprijed citiranim odredbama Konvencije i Uredbe Bruxelles bis II nigdje nije striktno propisano da se dijete treba predati na adresu zadnjeg mjesta prebivališta (koji je u ovom slučaju u SR Njemačkoj), već je samo određeno da se dijete treba predati.

Odluka iz točke TX izreke ovoga rješenja donesena je, budući je podnesak dostavljen u spis nakon zaključenja rasprave.

U Rijeci, 16. lipnja 2017. godine

Sudac:

J. K., v.r.

#### UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja stranke imaju pravo žalbe u roku od 8 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa istog. Žalba se podnosi pismeno u četiri istovjetna primjerka ovome sudu, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

*Za točnost opravka ovlaštena službenica  
I.M.*

RJ:

- rješenje nepravomoćno
- vidi upisnik «R1Ob»
- kal. osam dana

DNA:

pun. predlagatelja

- pun. protustranke  
posebnoj skrbnici mlđb. T.
- Centru za soc.skrb R.
- na znanje — predsjedniku suda

ODO u Rijeci. Kazneni odjel

STRANKE OSLOBODENE OD PLAĆANJA PRISTOJBI

U Rijeci. 16. lipnja 2017. godine

SUTKINJA:  
J.K.